

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424200246
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4424200246.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci navrhovateľky (manželky): A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXX/XX, F., zastúpená: JUDr. Soňa Soboňová, advokátka so sídlom Podzámska 8330/32, Nové Zámky a manžela navrhovateľky: G. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXX/XX, F., zastúpená: AK Zuzana Gáliková, s.r.o., so sídlom Farská 33, Nitra, IČO: 55 534 619, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom: H. C., nar. XX.XX.XXXX a I. C., nar. XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, F. Kapisztóryho 1, Nové Zámky, na čas po rozvode, na odvolanie manžela proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 03.09.2024, č.k. 11P/7/2024-142, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II., v závislých výrokoch IV. a V. v časti týkajúcej sa maloletej H. C., nar. XX.XX.XXXX a v závislom výroku VI. o trovách konania p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku:

- rozviedol manželstvo manželov: A. B. C., J. E., nar. XX.XX.XXXX a G. C., nar. XX.XX.XXXX, uzatvorené dňa 19.06.2010 v Trávnici, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Trávnica, vo zväzku 6, ročník 2010, na strane 47, pod poradovým číslom 5 (výrok I.),

- zveril maloletú H. C., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú každý párný týždeň v roku od utorka od 18,00 hod. do nedele od 18,00 hod. a otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú každý párný týždeň v roku od nedele od 18,00 hod., celý nepárny týždeň až do utorka párneho týždňa v roku do 18,00 hod. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 100 eur mesačne, od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky (výrok II.),

- zveril maloletého I. C., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý párný týždeň v roku a otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa každý nepárny týždeň v roku s tým, že maloletého si rodičia budú striedať v nedeľu o 18,00 hod. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 100 eur mesačne, od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky (výrok III.),

- obom rodičom uložil povinnosť maloleté deti v stanovenom čase v mieste svojho bydliska odovzdať do starostlivosti druhého rodiča (výrok IV.),

- oprávnenie zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok zveril obom rodičom (výrok V.),

- o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok VI.).

1. Výrok I. o rozvode manželstva právne odôvodnil § 18, § 19 ods. 1,2, § 23 ods. 1,2,3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“), dospejúc po vykonanom dokazovaní k záveru, že manželstvo účastníkov konania je nefunkčné, formálne a návrh navrhovateľky je dôvodný. Vykonaným dokazovaním zistil, že vzťahy medzi manželmi sú hlboko, vážne a trvale narušené, nie je predpoklad obnovenia manželského spolužitia, manželstvo účastníkov neplní funkcie stanovené Zákonom o rodine, pretože manželia spolu nežijú, nehospodária a intímne sa nestýkajú. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že rozvrat v manželstve je vážny a trvalý a nie je možné obnoviť ich manželské spolužitie, čo aj obaja účastníci na pojednávaniach uviedli.

2. Výroky II.-V. rozhodnutia, vzťahujúce sa k úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, súd prvej inštancie právne odôvodnil § 24 ods. 1,2,4, § 27 ods. 1, § 28 ods. 1,2, § 62 ods. 1,2,4,5,6, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine konštatujúc, že matka žiadala zveriť maloleté deti do svojej osobnej starostlivosti, rodičia sa na informatívnom stretnutí rodičov dohodli na striedavej osobnej starostlivosti, následne otec na pojednávaní žiadal zveriť maloletú H. do svojej osobnej starostlivosti a u maloletého I. navrhoval striedavú osobnú starostlivosť. Na poslednom pojednávaní navrhoval zveriť už aj maloletého I. do svojej osobnej starostlivosti. Zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov na čas po rozvode manželstva súd prvej inštancie odôvodnil tým, že obaja rodičia majú vytvorené riadne bytové podmienky na starostlivosť o maloleté deti, rodičia sa na informatívnom stretnutí rodičov aj dohodli na striedavej osobnej starostlivosti, maloleté deti zverením do striedavej osobnej starostlivosti nemenia školu ani okruh svojich kamarátov, vzdialenosť bydlísk oboch rodičov nie je veľká a obe maloleté deti nemajú problém dochádzky do školy ani od jedného z rodičov. U maloletého I. striedavá osobná starostlivosť aj fungovala a rodičia aj maloletý si ju vyskúšali. Maloletý I. vo svojej výpovedi pred súdom potvrdil, že mu takáto starostlivosť vyhovuje, je u oboch rodičov rovnako, prenáša si len školské veci, obaja rodičia sa mu venujú, pomáhajú mu s učením. Maloletá H. sa pred súdom vyjadrila, že chce byť zverená do osobnej starostlivosti otca a s matkou sa chce stretávať každý druhý týždeň od štvrtka do nedele. Z vyjadrenia psychológa mal súd preukázané, že maloletá je obrazom správania jej otca voči matke. Otec sa vyjadril, že maloletú nechce do ničoho nútiť ani to robiť nebude. Súd prvej inštancie mal vzhľadom aj na vek maloletej za nevyhnutné, aby mala riadny a pravidelný kontakt s matkou. Konštatoval, že maloletá vo svojej výpovedi pred súdom neuviedla žiadnu skutočnosť, ktorá by bola prekážkou, aby s matkou trávila viac času, resp. že by jej matka ublížila. Maloletá u oboch rodičov trávi čas približne rovnako, obaja rodičia sa jej venujú, je v jej záujme a v jej prospech, aby trávila viac času u matky, ako sama uviedla. Súd prvej inštancie čiastočne vyhovel názoru maloletej tak, že bude u otca tráviť viac času ako maloletý I.. Mal za to, že je v záujme maloletej, aby trávila viac času s matkou, a rozhodol o striedavej starostlivosti tak, že maloletá bude každý druhý týždeň u matky od utorka až do nedele. Dôvodil, že týmto nebudú pretrhnuté ani súrodenecké väzby, keďže súrodenci sa budú stretávať dlhší čas aj u matky aj u otca. Výrok o zastupovaní maloletých detí a spravovaní ich majetku oboma rodičmi súd prvej inštancie odôvodnil tým, že skutočnosť, že rodičia maloletých detí nebývajú spolu, neobmedzuje rodičovské práva a povinnosti žiadneho z rodičov.

3. Pri rozhodnutí o určení vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom súd prvej inštancie vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí, a tiež zo schopností a možností oboch rodičov. Konštatoval, že v konaní prezentované výdavky na maloleté deti považoval za primerané veku a potrebám detí, pričom rodičia ani nenamietali výšku týchto výdavkov. Súd prvej inštancie mal preukázaný značný nepomer v príjmoch oboch rodičov – v konaní ustálil priemerný zárobok otca vo výške 1 765 eur a priemerný zárobok matky vo výške 821 eur. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že otec je schopný prispievať na výživu maloletých detí, aj pri striedavej osobnej starostlivosti vo výške 100 eur mesačne na maloletú H. a 100 eur mesačne na maloletého I.. Konštatoval, že výdavky na maloleté deti boli vyčíslené oboma rodičmi, pričom za odôvodnené výdavky na maloleté deti považoval výdavky na oblečenie, stravu, hygienické potreby, stravu v škole, lieky, krúžok, voľnočasové aktivity. Podľa metodiky výpočtu výživného Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, by otec zo svojho príjmu mal prispievať na výživu maloletej H. vo výške 282 eur a na maloletého I. vo výške 282 eur

mesačne. Matka by mala prispievať zo svojho príjmu na výživu detí na maloletú H. vo výške 131 eur a na maloletého I. vo výške 131 eur mesačne. Súd prvej inštancie zaviazal otca prispievať na výživu detí po 100 eur mesačne na každé dieťa, pretože striedavá osobná starostlivosť u maloletého I. je rovnomerná, pri maloletej H. je maloletá u otca viac o dva dni, ale maloletá H. je vekovo staršia. Mal za to, že po zaplatení výživného zo strany otca po 100 eur mesačne, zostane otcovi dostatočne vysoká suma na zabezpečenie jednak svojich osobných potrieb, reprodukciu svojej pracovnej sily, na zabezpečenie výživy na maloleté deti, keď budú v jeho osobnej starostlivosti a bude zabezpečená rovnaká životná úroveň detí u oboch rodičov.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“).

5. Proti výroku II. rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) majúci za to, že súd prvej inštancie nesprávnym spôsobom vyhodnotil rozhodné skutočnosti vyplývajúce tak zo správ z pohovorov s maloletou H., ako aj z jej vyjadrení pred súdom a nesprávne konštatoval, že maloletá u oboch rodičov trávi čas približne rovnako. V priebehu konania bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že maloletá býva v jeho domácnosti a s matkou sa stretáva len občasne (na pojednávaní dňa 11.06.2024 matka uviedla, že posledný týždeň k nej maloletá neprišla, a že nebola u nej ani v predchádzajúcu nedeľu, na ďalšom pojednávaní uviedla, že od júna do septembra bola u nej dcéra len 11 dní). Podľa otca súd prvej inštancie neprihliadol na názor maloletej H., jej postoj nevenoval náležitú pozornosť, maloletá sa pred kolíznym opatrovníkom a pred súdom vyjadrila, že by chcela byť zverená do otcovej starostlivosti, čo odôvodňovala tým, že s matkou od malička nemá dobrý vzťah, a že jej u nej nie je dobre. Maloletá má 14 rokov, je dostatočne rozumovo vyspelá, svoj názor vie jasne formulovať a má právo na riadne zváženie svojho názoru. Súd prvej inštancie nebral do úvahy blízku citovú väzbu maloletej H. k otcovi, ktorý s ňou trávi veľa času, majú spoločné aktivity a venuje sa jej. Matka sa dcére nevenuje a v čase, keď bola dcéra u nej, netrúfili čas spoločne, ale matka bola mimo domu. Zdôraznil, že záujmom maloletej H. nie je zverenie do striedavej osobnej starostlivosti, jej citová väzba k matke je v súčasnosti oslabená, čo je spôsobené aj tým, že matka sa v rozpore s požiadavkami maloletej snaží presadiť striedavú osobnú starostlivosť a donútiť dcéru k častejšiemu styku s ňou. Súd prvej inštancie opomenul vyhodnotiť aj schopnosť rodičov spolu komunikovať a jednotne postupovať pri presadzovaní potrieb maloletých detí. V súčasnosti je komunikácia medzi rodičmi konfliktná a napätá, matka má rozdielne výchovné metódy ako otec, ktorého nerešpektuje, ohľadne maloletej H. spolu takmer vôbec nekomunikujú. I v prípade rozhodnutia v zmysle jeho návrhu zostanú súrodenecké väzby medzi maloletými deťmi v plnej miere zachované - súrodenecký kontakt zostane zachovaný aj z dôvodu spoločnej mimoškolskej aktivity – hasičský krúžok. Podľa otca by v prípade zverenia maloletej H. do jeho osobnej starostlivosti by mala matka zabezpečený dostatočný priestor na realizáciu jej rodičovských práv a kompetencií. V mesiaci september bola H. u matky len 21.09.2024 od 20:00 hod. do 22.09.2024 do 10:30 hod. a okrem toho sa s matkou stretla asi päť krát na cca 10 min.

6. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca konštatovala, že odvolaním napadnutý rozsudok považuje za zákonný a vychádzajúci zo spoľahlivo zisteného stavu veci, v rozhodnutí sa súd riadne vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie podstatnými skutočnosťami, tieto zákonným spôsobom vyhodnotil a riadne zdôvodnil. Uviedla, že otec priznal, že dohoda, ktorú spoločne s matkou uzatvorili sa nerealizuje. Ona sama od požiadavky zverenia maloletých detí do svojej osobnej starostlivosti upustila s ohľadom na postoj detí, ktoré sa obe v danom čase vyjadrili, že im vyhovuje striedanie v domácnostiach rodičov v týždňových intervaloch (tento úzus bol prijatý dňa 30.04.2024 v rámci informatívneho stretnutia rodičov a počnúc dňom 26.03.2024 sa realizovala forma striedavej osobnej starostlivosti na skúšku). Mesiac po dosiahnutí rodičovskej dohody maloletá H. verbalizovala, že striedanie v týždňových intervaloch jej vyhovuje a keď chce byť u otca dlhšie, rodičia sa vedia dohodnúť. Dcére sa snažila vyjsť v ústrety, vždy súhlasila, keď maloletá chcela u otca zostať dlhšie, čo vyústilo až do súčasnej situácie, kedy s ňou maloletá netrúfava takmer žiadny čas, otec ju k tráveniu času s matkou nijakým spôsobom nemotivuje a negatívne postoje otca voči matke sa začali premietat aj do správania dcéry voči nej. Namietla tvrdenie otca, že ho nerešpektuje ako otca, keď z jeho postojov prezentovaných v konaní a z jeho správania je zrejmé, že práve on nerešpektuje matku a jej úlohu v živote maloletej H.. Aj keď má snahu riešiť s otcom problémy ohľadne maloletej, chce kooperovať s odborníkmi a vyriešiť vzniknutú situáciu k prospechu dcéry a celej rodiny, otec to rezolútne odmieta a zotrváva na správnosti svojich názorov a záverov, bez ochoty rešpektovať návrhy a rozhodnutia príslušných orgánov.

Podľa matky nedostatočná komunikácia medzi rodičmi sama o sebe nie je prekážkou striedavej osobnej starostlivosti, ak sú splnené ostatné podmienky pre jej nariadenie podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine (že obaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať, majú o striedavú osobnú starostlivosť záujem, takáto forma starostlivosti je v záujme maloletého dieťaťa a budú ňou lepšie zaistené potreby dieťaťa). K tvrdeniam otca o dostatočnom nevenovaní sa dcére uviedla, že pracuje na zmeny a môže sa stať, že niektoré dni príde domov neskôr, avšak o obe maloleté deti je vždy postarané zo strany jej rodičov (deti sú navyše vo veku, kedy dokážu tento čas zvládnuť aj bez jej prítomnosti). Rovnako sa starí rodičia detí z otcovej strany o deti starajú v čase, kedy je otec v práci. Otec opakovane súdu uviedol, že nebude maloletú viesť k tomu, aby trávila čas s matkou, a že rozhodnutie ponecháva výlučne na maloletej, pričom na otázku súdu, ako by zabezpečil realizáciu ním navrhnutého rozsahu styku každý páry štvrtok až nedeľu odpovedal len neurčito, že by to dokázal – nie je však zrejmé, ako by zabezpečil uskutočňovanie ním navrhnutého styku, keď nie je spôsobilý a ani ochotný zabezpečovať, aby sa styk realizoval v rozsahu, na ktorom sa s matkou pôvodne dohodol. Podľa matky sa postoj otca vyznačuje autoritatívnym prístupom (je zrejmé, že bude dodržiavať len to, čo navrhne on, uplatňuje si výživné vo výške 200 eur mesačne, hoci má vedomosť o jej finančnej situácii). Aj v súčasnosti otec od nej opakovane požaduje, aby prispievala maloletej H. (v čase, kedy sa zdržiava u otca) na vreckové do bufetu a na cestovné náklady dôvodiac tým, že má dosť peňazí, keď jej mesačne posielal 200 eur. Úrad im pozastavil vyplácanie prídavkov na deti až do času, kým sa rodičia o ich poberaní nedohodnú. Otec žiada prídavky na obe maloleté deti zasielať na svoj bankový účet, prídavok na maloletú H. si chce ponechať v celosti a z prídavku na maloletého I. je jej ochotný vyplatiť len jednu polovicu. V závere správy z referátu poradensko-psychologických služieb zo dňa 29.07.2024 je uvedené, že v rámci rodinnej konzultácie došlo ku konfrontácii medzi maloletou H. a otcom na jednej strane a matkou na strane druhej, z ktorej psychológ pozoroval, že maloletá H. bola voči otčiam matky verbálne agresívna a kopírovala správanie otca. Matka zdôraznila, že maloletá nikdy (ani pred súdom, kolíznym opatrovníkom, psychológom) nedokázala odpovedať na otázku, z akého dôvodu nechce s matkou tráviť čas.

7. Podľa matky maloletá nemá žiadny pádny dôvod na jej odmietanie, svoj negatívny postoj k nej nadobudla na základe externých činiteľov. Od narodenia s oboma deťmi trávila väčšinu času, o deti sa starala a vychovávala ich, s maloletou mala vždy vynikajúci vzťah, ku ktorého narušeniu došlo momentom, kedy matka odmietla ďalej zdieľať svoj život s otcom a otec ju začal obviňovať z rozpadu rodiny. Zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca by prispelo k narušeniu súrodeneckých väzieb. H. je v teenagerskom veku, ktorý sa vyznačuje zvýšeným kladením odporu voči autoritám, I. je ešte stále vo veku, kedy sa vie ľahšie prispôbiť tomu, čo sa od neho vyžaduje, deti sú v inom veku a majú v súčasnosti celkom iné sociálne požiadavky a prostredie. Podľa vyjadrenia maloletej, táto už ďalej nebude navštevovať hasičský krúžok (ani doposiaľ deti nemali hasičský krúžok naraz, ale s hodinovým odstupom). H. trávi väčšinu času tým, že je zavretá sama v izbe a nesocializuje sa s ostatnými členmi domácnosti, v domácnosti matky jej prekáža, že sa jej matka veľa pýta, v domácnosti otca ju predpokladane otec nechá, aby trávila svoj voľný čas, ako ona sama chce - aj z tohto dôvodu preferuje maloletá H. pobyt u otca. Nie je však možné bez ďalšieho konštatovať, že ustupovanie požiadavkám maloletého dieťaťa je v jeho najlepšom záujme, pretože H. veľmi ťažko rešpektuje akékoľvek autority (vrátane napr. súdu, voči ktorému v rámci svojho výsluchu taktiež vystupovala arogantne) a prístup rodičov, ktorý jej umožňuje správať sa podľa toho, ako ona sama uzná za vhodné, môže byť pre dieťa vo veku maloletej mimoriadne škodlivý a v neskoršom štádiu len ťažko napravitel'ny. Matka sa nestotožnila so závermi otca, že súd mal v prejednávanej veci rozhodnúť výlučne na základe názoru verbalizovaného maloletou H., a to s odkazom na nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. II. ÚS 2919/14, IV. ÚS 827/18 a § 38 C.m.p.. V zmysle zákonných ustanovení má síce súd povinnosť na názor maloletého dieťaťa prihliadnuť, avšak nemá povinnosť založiť celé súdne rozhodnutie výlučne na názore prezentovanom maloletým dieťaťom. Má za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď výpoveď maloletej H. síce vzal do úvahy, ale vyhodnotil, že jej negatívne postoje voči matke sú nielen iracionálne a nemajú žiadny základ, ale dokonca sú prevzaté od otca, z ktorého dôvodu následne nemohol postupovať iným spôsobom, ako zveriť maloletú H. do striedavej osobnej starostlivosti. Záujem maloletej H. na stretávaní sa s matkou spočíva v potrebe udržiavania vzťahu medzi rodičom a maloletým dieťaťom v zmysle chápania ho ako vzoru a autority, ktorý s rastúcim vekom dieťaťa bude nadobúdať širšie rozmery. Podľa matky nie je v záujme maloletého dieťaťa, aby bolo zverené do osobnej starostlivosti otca, pretože tento by svojím prístupom aj naďalej bezdôvodne neumožňoval styk matky s dcérou argumentujúc, že on sám styku nebráni. Otcova prílišná benevolencia voči maloletej H. a bezuzdné rešpektovanie jej názorov bez ohľadu na pozíciu matky, ako aj bez ohľadu na existenciu a obsah akéhokoľvek autoritatívneho rozhodnutia príslušného orgánu, je možné považovať v určitom smere za neumožnenie riadneho styku

matky s maloletou H.. Ak by súd zveril maloletú H. do osobnej starostlivosti otca, pričom by styk upravil reštriktívnym spôsobom podľa návrhu otca, došlo by podľa matky k úplnému pretrhnutiu väzieb medzi ňou a maloletou. Matke by na realizáciu jej rodičovských kompetencií nebol poskytnutý takmer žiadny priestor a k zlepšeniu tejto situácie by otec nijakým spôsobom neprispel, keďže o kooperáciu s matkou nemá záujem, ale sa jej stavia na odpor. S poukazom na uvedené matka navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že sa pridrižiava svojich vyjadrení a záverečného vyjadrenia v rámci súdneho pojednávania dňa 03.09.2024.

9. Otec v odvolacej replike uviedol, že maloletú dcéru dostatočne motivuje k tomu, aby si budovala vzťah s matkou, ktorá si nevie nájsť k dcére cestu natoľko, aby s ňou maloletá chcela tráviť čas. Vzťahy maloletej a matky boli narušené dlhodobo, nie je to len výsledok rozvodového konania. Nestotožnil sa s povinnosťou doplácať výživné na maloletú H. počas doby, kedy trávi v jeho domácnosti prevažnú väčšinu času. Pokiaľ ide o vyplácanie rodinných prídavkov, vyplácanie celej sumy na svoj účet nikdy nenavrhol, chcel sa dohodnúť na vyplácaní prídavkov na maloletého I. matke s tým, že matka otcovi mesačne pošle polovičku. Na maloletú H. navrhol pozastaviť vyplácanie prídavkov, na čo matka reagovala tým, že ona tie peniaze potrebuje. K tvrdeniam matky, že H. trávi väčšinu času vo svojej izbe uviedol, že H. má 14 rokov, potrebuje aj svoje súkromie, citlivo vníma vzniknutú rodinnú situáciu, niekedy chce byť sama a veľmi jej prekáža, keď sa jej matka stále pýta, čo sa dialo u otca. Konštatoval, že pokiaľ by bol styk matky s dcérou upravený podľa jeho návrhu, neprišlo by k narušeniu súrodeneckých väzieb. Nepárny týždeň by deti trávili spolu v jeho domácnosti a k ich odlúčeniu by prišlo len na pár dní v mesiaci. Podľa otca je v záujme maloletej, aby bola zverená do osobnej starostlivosti toho rodiča, u ktorého sa cíti lepšie, ku ktorému má uzatvorené pevné citové väzby a vybudovaný blízky vzťah. Vzťah maloletej H. s matkou je veľmi krehký a pokiaľ maloletá nebude cítiť zo strany matky rešpekt k jej názoru, ich vzťahové problémy sa len prehĺbia. H. je schopná vyjadriť samostatne svoj názor a súd by v zmysle tohto ustanovenia mal na jej názor prihliadnúť a považovať ho za „vodítko“ pre hľadani najlepšieho záujmu maloletej.

10. Matka v odvolacej duplike označila tvrdenia otca, že maloletá je u nej sama za skreslené (maloletá trávi čas s matkou a aj s maloletým I.). H. vyžaduje aj samotú, a tak sa niekedy zdržiava vo svojej izbe. To isté však činí aj v otcovej domácnosti. Snahu o kontakt s dcérou vyvíja neustále, telefonuje jej a snaží sa o obnovenie ich osobných stretnutí. Vzťahy medzi nimi neboli narušené dlhodobo, začali sa zhoršovať až pod vplyvom rozvodu a negatívnych emócií otca, ktoré na maloletú prenášal. Pod vplyvom otca si maloletá osvojila jeho rétoriku, čo sa samozrejme podpísalo na dočasnom zhoršení vzťahov s matkou. Rozhodnutie súdu, ktorým zveril obe maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je vysoko prospešné, pretože čím viac času bude maloletá H. tráviť v prítomnosti matky, tým viac bude eliminované negatívne pôsobenie otca na maloletú. Matka súhlasila s vyjadrením otca, že obe deti v súčasnosti potrebujú tráviť čas aj s rovesníkmi, ale rovnako potrebujú tráviť čas spoločne v jednej domácnosti vykonávaním spoločných aktivít a prežívaním spoločných chvíľ, aby si tak upevňovali svoje súrodenecké vzťahy. Otec po rozvode poňal budovanie vzťahov s maloletými deťmi ako súťaž, neustále sa porovnáva s matkou, čo je nevhodný prístup, keďže rodičia detí by aj po rozvode mali spolupracovať ako tím, aby tak zabezpečili svojim maloletým deťom čo najvhodnejšie prostredie pre ich fyzický, ale najmä emočný a mentálny rozvoj. Dodala, že otec vo svojej odvolacej replike potvrdil, že žiada vyplácanie prídavkov na maloletú H. matke zastaviť úplne a z prídavkov na maloletého I. žiada vyplatiť jednu polovicu.

11. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 C. m. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 C. s. p., s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 C. s. p., pričom dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania otca podaného proti výroku II. rozhodnutia, ktorý v časti upravujúcej formu starostlivosti rodičov o maloletú H., predstavuje právny základ pre závislé výroky o výživnom na maloletú (časť výroku II.) a o zastupovaní maloletej H., spravovaní jej majetku a určení miesta, kde majú rodičia povinnosť si odovzdávať maloletú do starostlivosti druhého rodiča (časť výrokov IV. a V.). Odvolaním žiadneho z rodičov nebol napadnutý výrok I. o rozvode manželstva (ktorý nadobudol právoplatnosť 18.10.2024), a ani rozhodnutie o úprave pomerov rodičov k maloletému I. C., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode. Poukazujúc na predmet odvolacieho prieskumu, t.j. výroky týkajúce sa úpravy pomerov rodičov k maloletej H. C. na čas po rozvode, v predchádzajúcej a nasledujúcej časti odôvodnenia odvolací súd označuje účastníkov konania (rodičov maloletých detí) výlučne ako matka a otec.

12. Podľa § 2 ods. 1 C. m. p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 C. m. p., § 380 ods. 2 C. s. p.).

14. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo vzťahu k rozhodnutiu o úprave pomerov rodičov k maloletej H. C. na čas po rozvoде, dostatočne zistil skutočný stav vecí, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia návrhov oboch rodičov vzťahujúcich sa k forme starostlivosti o maloleté deti (matka v návrhu žiadala zveriť obe maloleté deti do jej osobnej starostlivosti, styk otca s maloletými deťmi neupraviť a určiť výživné na maloleté deti vo výške 300 eur, resp. 280 eur, v priebehu informatívneho stretnutia rodičov dňa 30.04.2024 sa rodičia dohodli na zverení oboch maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov so striedaním si oboch detí po týždni a s určením mesačného výživného od otca v sume 90 eur, resp. 60 eur, na pojednávaní dňa 11.06.2024 otec oznámil, že u maloletej H. nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou a žiadal, aby bola maloletá zverená do jeho osobnej starostlivosti s určením styku matke každá druhý víkend v čase od piatka do nedele a s uložením povinnosti matke platiť výživné na maloletú vo výške 150 eur mesačne, pred rozhodnutím matka vo vzťahu k maloletej H. kontinuálne trvala na zverení oboch maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v rovnomernom pomere a otec navrhol zveriť maloletého I. do rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti rodičov s neurčením výživného a maloletú H. do jeho osobnej starostlivosti s určením styku matke každý druhý týždeň od štvrtka od 18,00 hod. do nedele do 18,00 hod.), v rozhodnutí v bodoch 1 – 16 uviedol podrobné skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania, majúce podstatný význam pre rozhodnutie o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoде, po uvedení na vec sa vzťahujúcich sa zákonných predpisov sa v bodoch 33-37 dostatočne a zrozumiteľne vysporiadal s predmetom konania a jeho účelom, z rozhodnutia je jednoznačne a bez akejkoľvek pochybnosti možné vyvodiť, akými úvahami sa riadil pri prijatej úvahe o zverení maloletej H. do nerovnomernej striedavej osobnej starostlivosti rodičov, pričom ním prijatá úvaha vo vzťahu k zvolenej forme starostlivosti rodičov o maloletú H. nevykazuje svojvoľnosť, extrémny nesúlad prijatých právnych záverov s vykonaným dokazovaním a nejedná sa ani o interpretačný exces. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s týmito dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré dávajú korektným spôsobom odpovede aj na zásadné odvolacie námietky otca uvedené v odvolaní, na tieto správne dôvody (bez ich opakovania) plne poukazuje (§ 387 ods.2 C.s.p.) a len na zdôraznenie ich správnosti a v záujme vyporiadania sa s odvolacími dôvodmi uvádza nasledovné.

15. K otcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f/ C.s.p., t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávaní veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu o zverení maloletej H. do nerovnomernej striedavej osobnej starostlivosti rodičov (v pomere 9 dní u otca, 5 dní u matky počas dvojtýždenného cyklu) naplnený, keďže vo vzťahu k tejto časti rozhodnutia nemožno súdu prvej inštancie vytknúť, že by nevykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu vecí (§ 35 C.m.p.), že by s poukazom na charakter mimosporového konania podľa § 36 C.m.p. nedoplnil dokazovanie k podstatným otázkam aj bez návrhov rodičov, že by sa neoboznámil s názorom maloletého dieťaťa prezentovaného pred kolíznym opatrovníkom a aj pred súdom a nevyhodnotil ho, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré

z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov konania nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré (pre posudzovanú vec) rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

16. K námietke otca, že rozhodnutie prvoinštančného súdu o zverení maloletej H. do nerovnomernej striedavej osobnej starostlivosti rodičov je zaťažené vadou nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.) uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil vo vzťahu k otázke formy starostlivosti rodičov o maloletú H. správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

17. Podľa § 100 C.m.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode manželstva .

18. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, či maloleté dieťa zverí do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, alebo do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

19. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

20. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

21. Úlohou súdov v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa je rozhodnúť v otázkach týkajúcich sa pomerov rodičov k maloletému dieťaťu na podklade individuálneho, konkrétneho skutočného stavu veci v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Ich úlohou zároveň je, aby na základe uplatnenia zásady proporcionality našli riešenia, ktoré nebudú neprimerane obmedzovať právo ani jedného z rodičov zaručené v čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd. V praktickej rovine by mali súdy vychádzať z premisy, že právom oboch rodičov je v zásade podieľať sa na starostlivosti o dieťa rovnakou mierou a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje aj právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Pokiaľ má rodič záujem rovnocenne sa podieľať na výchove dieťaťa a nespráva sa spôsobom, ktorý by odôvodňoval zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, potom je súd povinný využiť všetky zákonné prostriedky na to, aby mu jeho právo priznal a zabezpečil jeho riadnu realizáciu. Striedavá osobná starostlivosť predpokladá zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať a najmä nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov. Pri rozhodovaní musí súd prihliadať na

záujem dieťaťa najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, ako aj na jeho právo na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom.

22. Nakoľko sa v prejednávanej veci rodičia nedokázali zhodnúť v otázke formy starostlivosti o maloletú H., súd prvej inštancie postupoval správne, ak preskúmaval predpoklady zakotvené v ust. § 24 ods. 3 Zákona o rodine (bez významu je písárska chyba v označení tohto ustanovenia v písomnom vyhotovení rozhodnutia) pre rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti (keď rodičia maloletej spolu nežijú, avšak obaja sa o maloletú starajú), ktoré musia byť kumulatívne (súčasne) splnené, a to jednoznačný záujem maloletej na zverení do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, možnosť zaistenia potrieb maloletej pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti, spôsobilosť rodičov vychovávať maloletú, záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o maloletú a súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením maloletej H. do striedavej osobnej starostlivosti. Keďže sa rodičia na striedavej osobnej starostlivosti o maloletú H. nedohodli a súhlasila s ňou len matka (na rozdiel od maloletého I., pri ktorom s rovnomernou striedavou osobnou starostlivosťou rodičov pred vyhlásením rozhodnutia súhlasili obaja rodičia), vznikla súdu prvej inštancie povinnosť skúmať, či rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti, teda autoritatívny výrok súdu o nej bez podkladu v konsenze obidvoch rodičov, je v záujme maloletej H..

23. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že v posudzovanej veci sa súd prvej inštancie v predchádzajúcom odseku uvedenými kritériami zaoberal a dostatočne ich posudzoval práve v kontexte zisteného skutočného stavu vecí, majúceho podstatný význam pre rozhodnutie o forme starostlivosti rodičov o maloletú H.. Zhoduje sa s ním, že s prihliadnutím na vývinové potreby maloletej H. a na rešpektovanie jej práva na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov, sú v tomto prípade splnené podmienky na jej zverenie do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že obaja rodičia sú schopní a ochotní vykonávať svoje rodičovské práva čo do osobnej starostlivosti o maloletú, obaja rodičia sú si rovní vo svojich rodičovských právach a povinnostiach a v konaní nebol dokazovaním vykonaným v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu vecí (§ 35 C.m.p.) zistený žiaden dôvod na obmedzenie výkonu rodičovských práv jedného z rodičov, v dôsledku ktorého by mala byť maloletá H. zverená do osobnej starostlivosti iba jedného rodiča (otca). V danom prípade sa navyše jedná o prípad, kedy na realizáciu striedavej osobnej starostlivosti o maloletú H. majú rodičia ideálne predpoklady, keďže ich miesto súčasného bydliska je v dosiahnuteľnej vzdialenosti, určená forma osobnej starostlivosti rodičov je primeraná veku maloletej H. (ktorá v októbri tohto roka dovŕši 15 rokov) a vykonaným dokazovaním nebola identifikovaná žiadna zásadná okolnosť, ktorej výsledkom by bola úvaha o potrebe rozdielne rozhodovať o forme starostlivosti rodičov o dve maloleté deti narodené z manželstva.

24. Pokiaľ ide o nosnú odvoláciu argumentáciu otca o nerešpektovaní názoru a postoja maloletej H. k striedavej osobnej starostlivosti rodičov, mu dáva do pozornosti, že najlepší záujem dieťaťa nie je možné stotožniť s názorom (želaním) maloletého dieťaťa a v prípade, ak sa rodičia nevedia dohodnúť na úprave práv a povinností k ich maloletým deťom, je to práve súd, komu prináleží vyhodnotiť obsah tohto pojmu komplexne, so zohľadnením všetkých individuálnych okolností toho ktorého prípadu (uznesenie Ústavného súdu SR zo 16. 04. 2020 sp. zn. I. ÚS 162/2020). Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné pominúť, že postoje a názory maloletej H. k striedavej osobnej starostlivosti rodičov sa v priebehu konania zásadne zmenili - dňa 16.05.2024 pri pohovore realizovanom kolíznym opatrovníkom maloletá H. bez akýchkoľvek výhrad uviedla, že striedanie v týždňových intervaloch jej vyhovuje, rodičia sa vedú dohodnúť, ak chce byť dlhšie u otca, v priebehu výsluchu pred súdom dňa 03.09.2024 (kedy počas letných prázdnin strávila u matky nepretržite iba jeden týždeň) už ale uvádzala, že s matkou nemá od malička dobrý vzťah, s mamou jej to niekedy pripadá ako vypočúvanie, u maminy jej nie je dobre, nevie prečo, chce byť viac u otca a chodiť k mame od štvrtka do nedele každý druhý týždeň. V súvislosti so zásadným obratom postoja maloletej H. k striedavej osobnej starostlivosti a jeho vyhodnotením súd prvej inštancie správne nepominul zistenia vyplývajúce zo správy z poradensko - psychologického procesu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky zo dňa 29.07.2024 (podrobne uvedené v bode 14 rozhodnutia), vzťahujúce sa (o.i.) aj k spôsobu a vyústenia vzájomnej komunikácie rodičov (konfrontácia a atakovanie matky zo strany otca). Za zvlášť alarmujúce odvolací súd považuje zistenia o správaní sa maloletej H. voči matke v závere rodinnej konzultácie (teda vo veku jej necelých 14 rokov), kedy došlo ku konfrontácii medzi maloletou spoločne s otcom voči matke, maloletá bola k otázkam matky verbálne agresívna a kopírovala správanie otca, čoho dôsledkom bolo rozplakanie prítomného maloletého I. s reakciou otca, že „je to vizitka matky“. Opísaný sled skutkových okolností, hodnotený vo vzájomnej súvislosti potom plne opodstatnene signalizujú, že želanie maloletej H. byť zverená do

osobnej starostlivosti otca, nie je možné považovať za zásadné pri hľadaní jej najlepšieho záujmu. Skutočnosť, že sama maloletá neuviedla žiadne objektívne dôvody, pre ktoré jej u matky „nie je dobre“ smeruje skôr k úvahe, že jej vzájomný vzťah s matkou je ovplyvnený vekom a obdobím dospievania, v ktorom si maloletá prirodzene začína uvedomovať svoju osobnosť, má tendencie napodobňovať správanie sa otca k matke a bráni sa proti autorite matky. Uvedené však nepredstavuje dôvod, pre ktorý by bolo možné uprednostniť osobnú starostlivosť otca pred striedavou osobnou starostlivosťou oboch rodičov.

25. Zohľadňujúc uvedené, odvolací súd v kontexte zistených skutkových okolností danej veci považuje za správne v prípade maloletej H. aj stanovenie nerovnomernej striedavej starostlivosti rodičov, kedy osobnú starostlivosť o maloletú bude každý párný týždeň v roku od utorka od 18,00 hod. do nedele do 18,00 hod. zabezpečovať matka a každý párný týždeň v roku od nedele od 18,00 hod., celý nepárny týždeň až do utorka párneho týždňa v roku do 18,00 hod. bude zabezpečovať otec. Rodičom dáva do pozornosti, že nerovnomerná striedavá osobná starostlivosť zaisťuje rovnocenné postavenie rodičov, ktorí sa nemôžu opierať o väčšie „oprávnenie“ na maloletú a využívať ich pri vzájomných sporoch. Súd prvej inštancie pri tejto úprave správne čiastočne zohľadnil názor maloletej H., ktorá pred súdom uviedla, že sa s matkou chce stretávať každý druhý týždeň od štvrtka od 18,00 hod. do nedele do 18,00 hod.. S poukazom na v priebehu konania verbalizovaný postoj otca, že maloletú H. nebude nútiť k styku (kontaktu) a na zistenia o rozsahu realizovaného styku maloletej s matkou vyplývajúci z obsahu spisu, mu dáva do pozornosti jeho povinnosť riadne si plniť svoje rodičovské povinnosti, ktorých súčasťou je aj vytváranie prostredia, v ktorom má maloletá H. právo na rozvíjanie vzájomného vzťahu s matkou, a najmä jeho povinnosť maloletú motivovať k realizácii nastavenej striedavej osobnej starostlivosti rodičov.

26. Za dôležité považuje obom rodičom zdôrazniť, že aj keď je maloletá H. v citlivom teenagerskom veku, potrebuje (rovnako ako jej mladší brat) v prvom rade vyrastať v prostredí vzájomného rešpektu a v prostredí, v ktorom obaja rodičia dokážu rešpektovať úlohu a postavenie druhého rodiča v živote detí a zároveň rešpektovať rozhodnutia súdov vydané v prípade, ak sa rodičia nedokážu o niektorej z podstatných záležitostí týkajúcich sa maloletých detí dohodnúť. Práve rodičia by si mali uvedomiť, že svojim vzájomným postojom a chovaním, ktoré si obe ich deti vnímajú a všimajú si ich, im sprostredkovávajú hodnotové vzory a vzory chovania, ktoré by obom deťom v budúcnosti mali uľahčiť sociálnu interakciu a nadväzovanie pozitívnych sociálnych vzťahov. Obaja rodičia sú dospelí ľudia, od ktorých ich obe deti oprávnené a prirodzene očakávajú správanie dospelých, a ktorí v prípade vzájomnej neschopnosti konštruktívne komunikovať vo veciach týkajúcich sa spoločných detí, pôjdu v konečnom dôsledku len proti záujmu maloletých, ktorým tým budú odopierať právo na pokojné a vzájomnými konfliktami rodičov nezaťažované detstvo. Otcovi dáva do pozornosti, že prípadné nerešpektovanie súdneho rozhodnutia môže signalizovať riadne neplnenie si rodičovských povinností z jeho strany.

27. Keďže otec v podanom odvolaní nekonkretizoval žiadne námietky proti výroku II. v časti o určenom výživnom na maloletú H. a výrokom IV. a V. (o spôsobe odovzdávania maloletej H., jej zastupovaní a spravovaní jej majetku oboma rodičmi), ktoré sú výrokmi závislými od výroku o forme starostlivosti rodičov o maloletú, odvolací súd bez potreby opakovania skutkových a právnych dôvodov vedúcich súd prvej inštancie k prijatému rozhodnutiu v týchto častiach, len odkazuje na odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia, s ktorým sa plne stotožňuje.

28. Ďalšie argumenty otca odvolací súd považoval pre preskúmané rozhodnutie za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

29. V nadväznosti na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., v závislých výrokoch IV. a V. v časti týkajúcej sa maloletej H. C. a v závislom výroku VI. o trovách konania podľa § 387 ods.2 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52, § 58 C.m.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p.

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).